

1. I - su - se sun - tem tur - ma Ta, Și vo - im

a Te lău - da! Că Tu pe noi ne în - tă -

rești, Și poți să ne mân - tu - iești. Tu ne a -

uzi când Te ru - găm, Și când că - tre Ti -

ne ve - nim, La - să ca să Te sim - țim.

90

2. Tu prin ducerea Ta la cer,
Ne-ai lăsat nouă puteri.
Și Tu ne-ai arătat calea
Ca noi să-Ți putem urma.
Prin credință știm ne-ndoit
Cum Tu nouă-n rai ne-ai gătit
Un locaș de locuit.

3. Tu Te-ai dus în sfințirea Ta,
Prin sfântă puterea Ta,
Și-ai ajuns fericire
Și vecinică mărire.
Tu singur prin puterea Ta,
Nouă ne-ai adus dreptatea,
Care-n veac va rămânea.

4. Capul nostru s-a dus la cer,
Așa și noi mădulari,
Când acolo ne-i aduna,
Și viața Ta ne-i da,
Împreună cu Tine-am fi,
Sfântă fața Ta am privi,
Și în veac ne-am veseli.

5. Tu lângă Tine poartă-ne,
De acuma o Doamne,
Pentru cer rod a câștiga.
Cu vorba și cu fapta,
La cer ne poartă inima.
Ca viața și odihna,
În cer s-o putem avea.

6. Numai ce-i sus să cugetăm,
Și ne-ncetat să căutăm.
De tot răul să ne ferim,
Și păcatul să-l urâm.
Că-n lume-i numai minciuna.
Și cine-n ea va rămânea,
În cer parte n-o avea!

7. Tezaur care-n cer lucești,
După tine mă silesc.
Comoară cari n-are lumea,
Pe tine te-oi cumpăra.
Moștenirea-ndestulată
Și fericire cerească!
Isus să-mi dăruiască.